

РЕШЕНИЕ

№ 3563

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 06.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **744** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „Н.” О., Г. С., ж.к. „О. К.”, У. 6.-та № 23, чрез управителя Димитър Иванов Н., срещу Ревизионен акт № */07.08.2008 г., издаден от Н Б Б – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С.-град, в частта му потвърдена с Решение № 1621/06.11.2008 г. на Д. на Дирекция „О.” – С., П. ЦУ на Н..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в потвърдената част, като неправилен и незаконосъобразен – постановен в нарушение на материалния закон и данъчно-процесуалните правила. Позовава се и на изтекла давност по отношение на установените задължения и изразява искане същият да бъде отменен в обжалваната му част.

Ответникът – Директорът на Дирекция „О.” П. ЦУ на Н. - град С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура е дал заключение, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и

правна страна:

РА № */07.08.2008 г. е издаден от Н Б Б – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С.-град в резултат на ревизия за определяне на задълженията за вноски за ДОО и ЗО за периода от 01.01.2000 г. до 31.10.2007 г.; за ДЗПО за периода от 01.01.2002 г. до 31.10.2007 г. и ГВРС за периода от 01.01.2005 г. до 31.10.2007 г., възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 5505/03.12.2007 г., спряна със Заповед № 80052/28.02.2008 г., възобновена със Заповед № 802952/28.05.2008 г., издадени от П К М – на длъжност началник сектор „Ревизии” в Дирекция „ДОК” на ТД на Н. С.-град, компетентен орган съгласно Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. на Д. на ТД на Н. – С. град. Определен е срок за завършване на ревизията до 03.06.2008 г.

Съставен е Ревизионен доклад (РД) № 802952/11.07.2008 г., връчен на управителя на дружеството на 16.07.2008 г. В законоустановения срок не е постъпило възражение на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу РД. РА № * е издаден на 07.08.2008 г. от компетентния орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 802952/04.08.2008 г. и връчен на управителя на дружеството - жалбоподател на 02.09.2009 г. С вх. № 12-53-03-469/16.09.2008 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба срещу РА. С Решение № 1621/06.11.2008 г., издадено след изтичане на срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, РА № */07.08.2008 г. е отменен в частта на определени задължения по КСО – вноски за ДОО в размер на 5 048,22 лв. за периода от 01.01.2000 г. до 31.12.2007 г. и по ЗЗО – вноски за НЗОК в размер на 1 066,92 лв. за периода от 01.01.2000 г. до 31.12.2007 г., със съответстващите им лихви, и е потвърден в останалата му част. Решението е връчено на управителя на дружеството на 11.10.2008 г., след което с вх. № 53-02-575/19.11.2008 г., в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК е постъпила настоящата жалба и като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА № */07.08.2008 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Н., в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 802952/04.08.2008 г., издадена от М Г. Р – компетентен орган, съгласно горесцитираната заповед. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

Относно възражението на ответника за определяне обхвата на настоящата жалба, то видно от самата жалба е посочено, че се оспорва РА в частта, в която е оставен в сила с Решение № 1621/06.11.2008 г., следователно се обхваща и частта от РА, която е мълчаливо потвърдена.

Във връзка с указания по отменителното решение № 230/08.01.2010 г. на ВАС, Шесто отделение, по адм.д. № 10452/2009 г., с което делото, образувано по

настоящата жалба е върнато за ново разглеждане от нов състав на съда, от ответника е представена обобщена справка за определените задължения с оспорения РА. От жалбоподателя е ангажирана като доказателство съдебно-счетоводна експертиза. От представените и приети по делото доказателства се установява следното:

I. За самоосигуряващо се лице – съдружник са определени задължения за ДОО в размер на 26%, дължими по параграф 080442, като общо за периода от 01.2000 г. до м.10.2007 г. е определено задължение в размер на 5 048,22 лв. и лихви в размер на 4 928,46 лв. Задълженията са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 20 -23 на РА.

II. За самоосигуряващо се лице – съдружник са определени задължения за здравни осигуровки в размер на 6% от осигурителния доход, вносими по параграф 560402/100402, като общо за периода от 01.2000 г. до м.10.2007 г. е определено задължение в размер на 1 066,92 лв. и лихви в размер на 633,18 лв. Задълженията са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 48-52 на РА.

В тези части РА е отменен с Решение № 1621/06.11.2008 г., което въпреки че е издадено след срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, е издадено преди изтичане на срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК, от надлежно оправомощено лице, съгласно представените заповеди № ЗЦУ-84/01.02.2008 г. и № 2005/10.11.2008 г., поради което следва да бъде зачетено правното му действие.

III. Вноски, дължими от осигурител за ДОО по параграф 080101 за работници и служители трета категория труд, родени преди 01.01.1960 г., за периода от 01.01.2000 г. до 31.10.2007 г. с РА са определени дължима вноска 29 252,93 лв., внесена сума – 19 930,36 лв. и задължения за довносяне в общ размер на 9 322,57 лв. и лихви в размер на 9 495,46 лв. Задълженията са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 3-9 на РА.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че съгласно представените по делото декларации, ведомости и справки от НОИ дължимите осигурителни вноски от осигурител за ДОО по параграф 080101 за работници и служители трета категория труд, родени преди 01.01.1960 г., за периода от м.1.2000 г. до м.5.2007 г. са 30 723,49 лв.

От дружеството – жалбоподател се прави възражение за погасяване на задълженията по давност, което е частично основателно. Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 1 и т. 4 от ДОПК, давността спира когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година и когато актът, с който е определено задължението, се обжалва. В настоящия случай давността е спряна с издаването на ЗВР № 5505/03.12.2007 г. - 112, ал. 1 от ДОПК.

Давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното

вземане, т.е. с издаването на РА № */07.08.2008 г. От прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Предвид изложеното, за установените дължими вноски за 2000 г. в размер на 2 673,68 лв. е изтекла погасителна давност към 01.01.2006 г., поради което същите, предвид направеното възражение РА в тази част следва да бъде отменен, заедно с начислените лихви в размер на 4 609,70 лв.

IV. Вноски, дължими от осигурител за ДОО по параграф 080131/550131 за работници и служители трета категория труд, родени след 31.12.1959 г., за периода от 01.01.2002 г. до 31.10.2007 г. с РА са определени дължима вноска 32 147,42 лв., внесена сума 25 138,52 лв. и задължения за довносяне в общ размер на 6 964,48 лв. и лихви в размер на 5 330,16 лв. Задълженията са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 10-17 на РА.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че съгласно представените по делото декларации, ведомости и справки от НОИ дължимите осигурителни вноски от осигурител за ДОО по параграф 080131/550131 за работници и служители трета категория труд, родени след 31.12.1959 г., за периода от м.1.2002 г. до м.5.2007 г. са 32 101,18 лв.

По отношение на направеното възражение за изтекла погасителна давност, то същото е неоснователно, тъй като установените дължими вноски по този параграф са за 2003 г. и следващи години, поради което към датата на издаване на ЗВР № 5505/03.12.2007 г. не е била изтекла предвидената в чл. 171, ал. 1 от ДОПК погасителна давност.

Предвид изложеното РА следва да бъде отменен в частта на определени вноски, дължими от осигурител за ДОО по параграф 080131/550131 за работници и служители трета категория труд, родени след 31.12.1959 г., за периода от 01.01.2002 г. до 31.10.2007 г., в размер над 32 101,18 лв., като недоказан.

V. Вноски, дължими от осигурител за фонд Трудова злополука и професионална болест /ТЗПБ/ по параграф 080149/550149, за периода от 01.01.2005 г. до 31.10.2007 г. са определени дължима вноска 529,14 лв., внесена сума 72,34 лв. и задължения за довносяне в общ размер на 457,00 лв. и лихви в размер на 300,35 лв. Задълженията са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 18-19 на РА.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че съгласно представените по делото декларации, ведомости и справки от НОИ дължимите вноски от осигурител за фонд ТЗПБ по параграф 080149/550149, за периода от м.1.2005 г. до м.5.2007 г. са 529,71 лв.

Тъй като от доказателствата по делото се установява по-голям размер на дължимите вноски от установения от органите по приходите, то жалбата се явява неоснователна в тази част.

По отношение на направеното възражение за изтекла погасителна давност, то също е неоснователно, тъй като установените дължими вноски по този параграф са за 2005 г. и следващи години, поради което към датата на издаване на ЗВР № 5505/03.12.2007 г. не е била изтекла предвидената в чл. 171, ал. 1 от ДОПК

погасителна давност.

VI. Вноски, дължими от осигурител за фонд Допълнително задължително пенсионно осигуряване /ДЗПО/ – универсален пенсионен фонд по параграф 080123, за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2006 г. са определени дължима вноска 2 580,22 лв., внесена сума 1 749,82 лв. и задължения за довносяне в общ размер на 830,36 лв. и лихви в размер на 544,26 лв. Задълженията са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 25-28 на РА.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че съгласно представените по делото декларации, ведомости и справки от НОИ дължимите вноски от осигурител за фонд ДЗПО – универсален пенсионен фонд по параграф 080123, за периода от м.1.2002 г. до м.5.2007 г. са 2 574,26 лв.

По отношение на направеното възражение за изтекла погасителна давност, то същото е неоснователно, тъй като установените дължими вноски по този параграф са за 2003 г. и следващи години, поради което към датата на издаване на ЗВР № 5505/03.12.2007 г. не е била изтекла предвидената в чл. 171, ал. 1 от ДОПК погасителна давност.

Предвид изложеното РА следва да бъде отменен в частта на определени вноски, дължими от осигурител за фонд Допълнително задължително пенсионно осигуряване /ДЗПО/ – универсален пенсионен фонд по параграф 080123, за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2006 г., в размер над 2 574,26 лв., като недоказан.

VII. Вноски, дължими от осигурител за фонд Гарантирани вземания на работниците и служителите /ГВРС/ по параграф 080910/570910, за периода от 01.01.2005 г. до 31.10.2007 г. са определени дължима вноска – 243,29 лв., внесена сума – 23,56 лв. и задължения за довносяне в общ размер на 219,73 лв. и лихви в размер на 79,82 лв. Задълженията са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 30-32 на РА.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че съгласно представените по делото декларации, ведомости и справки от НОИ дължимите вноски от осигурител за фонд ГВРС по параграф 080910/570910, за периода от м.1.2005 г. до м.5.2007 г. са 240,77 лв.

По отношение на направеното възражение за изтекла погасителна давност, то същото е неоснователно, тъй като установените дължими вноски по този параграф са за 2005 г. и следващи години, поради което към датата на издаване на ЗВР № 5505/03.12.2007 г. не е била изтекла предвидената в чл. 171, ал. 1 от ДОПК погасителна давност.

Предвид изложеното РА следва да бъде отменен в частта на определени вноски, дължими от осигурител за фонд Гарантирани вземания на работниците и служителите /ГВРС/ по параграф 080910/570910, за периода от 01.01.2005 г. до 31.10.2007 г., в размер над 240,77 лв., като недоказан.

VIII. Вноски за фонд ЗО за сметка на работодателя, по параграф 560101/100101, за периода от 2000 г. до 2007 г. са определени дължима вноска – 8 446,31 лв., внесена сума б 342,90 лв. и задължения за довносяне в общ размер на 2 104,41

лв. и лихви в размер на 1 132,86 лв.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че съгласно представените по делото декларации, ведомости и справки от НОИ дължимите вноски за фонд ЗО за сметка на работодателя, по параграф 560101/100101, за периода от м.1.2000 г. до м.5.2007 г. са 8 279.04 лв.

Предвид изложеното по-горе относно погасителната давност П. публичните задължения, за установените дължими вноски за 2000 г. в размер на 415,48 лв. е изтекла погасителна давност към 01.01.2006 г., поради което същите, предвид направеното възражение РА в тази част следва да бъде отменен, заедно с начислените лихви в размер на 521,77 лв. Установените разлики, съгласно приетото по делото заключение в размера на дължимите вноски за фонд ЗО за сметка на работодателя, по параграф 560101/100101, съгласно представените и приети по делото доказателства са за 2003 г. и следващите, поради което РА следва да бъде отменен и в частта на установените дължими вноски за фонд ЗО за сметка на работодателя, по параграф 560101/100101, за периода от 2000 г. до 2007 г. в размер над 8 279,04 лв., като недоказан.

Вноски за фонд ЗО за сметка на работника, по параграф 560200/100200, за периода от 2000 г. до 2007 г. са определени дължима вноска 3 006,19 лв., внесена сума 2 098,63 лв. и задължения за довносяне в общ размер на 907,57 лв. и лихви в размер на 446,69 лв.

Задълженията за ЗО са описани по периоди и по години в табличен вид на стр. 33-48 на РА.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че съгласно представените по делото декларации, ведомости и справки от НОИ дължимите вноски за фонд ЗО за сметка на работника, по параграф 560200/100200, за периода от м.1.2000 г. до м.5.2007 г. са 2 933.95 лв.

Предвид изложеното по-горе относно погасителната давност П. публичните задължения, за установените дължими вноски за 2000 г. в размер на 147,11 лв. е изтекла погасителна давност към 01.01.2006 г., поради което същите, предвид направеното възражение РА в тази част следва да бъде отменен, заедно с начислените лихви в размер на 148,25 лв. Установените разлики, съгласно приетото по делото заключение в размера на дължимите вноски за фонд ЗО за сметка на работника, по параграф 560200/100200, съгласно представените и приети по делото доказателства са за 2004 г. и следващите, поради което РА следва да бъде отменен и в частта на установените дължими вноски за фонд ЗО за сметка на работника, по параграф 560200/100200, за периода от 2000 г. до 2007 г. в размер над 2 933,95 лв., като недоказан.

П. този изход на спора жалбоподателят има право на направените по делото разноси, съобразно уважената част, но предвид липсата на искане в тази насока, такива не се присъждат, а ответникът Д „О.” има право на разноси в размер на 1 027 лв., съобразно отхвърлената част от жалбата (28 862,87 лв., получена от 37 434,63 лв. - остатък за вносяне, съгласно представената справка намален с 8 571,76 лв. - отменена част от РА).

Воен от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. – град, Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № */07.08.2008 г., издаден от Н Б Б – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С.-град, потвърден с Решение № 1621/06.11.2008 г. на Д. на Дирекция „О.” – С., П. ЦУ на Н., в следните части:

1. установени вноски за 2000 г. дължими от осигурител за ДОО по параграф 080101 за работници и служители трета категория труд, родени преди 01.01.1960 г. в размер на 2 673,68 лв., заедно с начислените лихви в размер на 4 609,70 лв. поради изтекла погасителна давност;
2. определени вноски, дължими от осигурител за ДОО по параграф 080131/550131 за работници и служители трета категория труд, родени след 31.12.1959 г., за периода от 01.01.2002 г. до 31.10.2007 г., в размер над 32 101,18 лв.
3. определени вноски, дължими от осигурител за фонд ДЗПО – универсален пенсионен фонд по параграф 080123, за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2006 г., в размер над 2 574,26 лв.
4. определени вноски, дължими от осигурител за фонд ГВРС по параграф 080910/570910, за периода от 01.01.2005 г. до 31.10.2007 г., в размер над 240,77 лв.
5. дължими вноски за фонд ЗО за сметка на работодателя, по параграф 560101/100101, за 2000 г. в размер на 415,48 лв., заедно с начислените лихви в размер на 521,77 лв., поради изтекла погасителна давност и в частта на установените дължими вноски за фонд ЗО за сметка на работодателя, по параграф 560101/100101, за периода от 2000 г. до 2007 г. в размер над 8 279,04 лв.
6. дължими вноски за фонд ЗО за сметка на работника за 2000 г. в размер на 147,11 лв., заедно с начислените лихви в размер на 148,25 лв., поради изтекла погасителна давност и в частта на установените дължими вноски за фонд ЗО за сметка на работника, по параграф 560200/100200, за периода от 2000 г. до 2007 г. в размер над 2 933.95 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Н.” О., Г. С., срещу Ревизионен акт № */07.08.2008 г., издаден от Н Б Б – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С.-град, в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА „Н.” О., Г. С., ЕИК по БУЛСТАТ 12128213, да заплати на Дирекция „О.” П. ЦУ на Н. - град С. сумата 1 027 лв. (хиляда двадесет и седем лева) разности по делото, представляващи възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ:

